

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, begyndte med at udvikle, hvad der var sket i det Aar, Venstre havde været ved Styret, og mindede om, at det i Forgaars var Aarsdagen for, at Venstre tiltraadte, og han syntes i det hele at være glad ved den Udvikling, der var foregaaet i dette Aar. Der blev ikke i Dag som under Valgkampen talt om det manglende Udsyn hos de tidligere radikale Ministre. Det var noget, vi maatte høre tidlig og silde, hvorledes den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Rode, skønt han ingen Forstand havde paa at handle med Korn, dog indlød sig derpaa. Se, her har vi de brillante Handelsmænd, den højtærede Handelsminister og den højtærede Minister for offentlige Arbejder — men det ærede Medlem Hr. Brorsen talte ikke saa meget om den fortrinlige Ordning, der nu er skabt med Hensyn til Indkøb i Modsetning til tidligere, og det var vist godt af ham. Der var ogsaa den Gang Tale om, hvorledes det forholdt sig med Kartoffelhandelen. Det hører man heller ikke mere noget om fra Venstres Side; man har opdaget, at de mest sagskyndige kan forregne sig, naar man handler med Kartoffler. I Dag lød der væsentlig andre Toner end for et Aar siden. Der burde dog i Dag have været noget mere Sejrsklang i det ærede Medlem Hr. Brorsens Tale, for at den skulde have været i Kontakt med de Toner, der lød den 26. April i Fjor.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen maatte erkende, at der er en stor Arbejdsløshed her i Danmark, og han erkendte ogsaa, at Industrien virker under vanskelige Forhold. Men i og for sig syntes det ikke at genere det ærede Medlem synderligt. Han havde faaet at vide, at der Verden over for Tiden fandtes saadant noget som 36 Millioner arbejdsløse. Om Tallet var rigtigt, kunde han ikke sige, det kan jeg heller ikke; men Tallet er stort, og det er sikkert ikke meget galt. Naar der er 36 Millioner arbejdsløse rundt omkring i Landene, siger Venstres Ordfører, ligger det i hele Situationen, at vi ogsaa har arbejdsløse her i Danmark. Vi har 70 000 arbejdsløse her i Landet, de har lige saa mange andre Steder, og dermed er den Sag løst, saa behøver vi ikke mere at beskæftige os med det Problem, for det er fælles for alle Lande! Med Hensyn til Industrien gælder det, at man ikke maa gribe til kunstige Midler, Krisen maa have sit naturlige Forløb! At der kommer en Række Pallitter, at der er Standsninger og øget

Arbejdsløshed, er noget, siger det ærede Medlem, som man maa være belavet paa; det maa have sit naturlige Forløb, der maa ikke anvendes kunstige Midler. Jeg erkender, at naar man tager det paa den Maade, kan man faa et lyst og hyggeligt Billede ud af det hele. Det ærede Medlem sagde, og det havde han naturligvis Ret i, at Forholdet derimod var bedre for Landbruget, der i Dag levede under tryggere Vilkaar end før, da der hvert Øjeblik blev grebet ind overfor det.

Lad os nu først se lidt paa, hvorledes det forholder sig med de arbejdsløse. Det er oplyst, at der er 36 Millioner arbejdsløse Verden over. For et Par Aar siden afsluttedes en Krig, hvor der efter de Tal, der foreligger, blev dræbt ca. 10 Millioner Mennesker; 11—12 Millioner blev gjort til Krøblinge paa Livstid. Det vil sige, at godt 20 Millioner Mennesker, unge, arbejdskraftige Mennesker, der skulde skabe Værdier i Samfundet, blev sat ud af Virksomhed. Da Krigen sluttede, lød det Raab fra alle Sider, fra hele Verden: Genrejs, bestil noget mere, der maa sættes Fart paa! Brug noget mindre, spar i alle Lande, spænd Livremmen ind, der skal spares og arbejdes, saa kan Verden rejse sig igen! Nu kommer Venstres Ordfører i Dag og fortæller, at der, efter at først disse 20 Millioner arbejdsløse Verden over, deraf 70 000 her i Danmark. Er da Resultatet dette, at vi her i Danmark eller i noget andet Land gaar i Ængstelse for, at der ikke skal blive Varer nok, saa vi skal komme til at sulte, savne eller lide Nød? Nej, ingenlunde. Den Omstændighed, at 50 Millioner — lad os runde det af dertil — af Arbejdere er satte ud af Virksomhed, betyder altsaa ikke, at det ikke er muligt at skaffe Værdier til Veje her i Verden. Kan der fremsættes en mere fordømmende Udtalelse om et meningsløst ordnet Samfund end denne, at under denne Overflødhed af Varer skal saa mange Mennesker dømmes til den Forbandelse, som Arbejdsløsheden er?

Vi taler om 70 000 arbejdsløse, og netop fordi Tallet er saa stort, glemmer vi den enkelte. Det gaar her, som det gik under Verdenskrigen, naar vi hørte om de store Mandefald, at 10 000 Mennesker var dræbte i et Slag. Det rørte os ikke i de Dage, fordi det var saa store Tal, der regnedes med; saa glemte vi Enerne, hvad det betød for de 10 000 Hjem, hvor der hver Dag kom Bud om dem, der var revne bort fra dem. Jeg kender adskillige Hjem,